شورمي د قلم په ژبه راوله

چى بلي کړم د فکراو شعور لمبي
شورمي د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

Ketabton.com

شورمێ د

قلم

پەژبەراولە

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ________ شور مي د قلم په ژبه راوله

ليکونکے ________ محمد الياس الياش
(0346-2860464)

د چاپ کال ________ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ________ المظهر پريس بټ خيله

شمير ________ پنځه سوه

کمپوزنګ ________ سردارالملک بابو

ټائټل ________ محمد الياس بابو

بيعه ________ (اتيا روپۍ) ۸۰

د موندلو درکونه

- يونيورسټی بُک ايجنسی خيبر بازار پيښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضياء بُک سنټر زيارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مینه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الیاس د منزل په لور

د ګل ورینو ګلدرو د ښائیستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګینو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او دیارو شنېا د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اؤ په تېره تېره د سوات د سیند د غاړې حسینې نظارې د یو حساس زړګی اُودهٔ خیالونه داسې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو لیکلو اؤ وئیلو مجبور کړی اؤ بیا یو داسې تعلیم یافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنیا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به ارومرو په دے لیکلو مجبوریږی.

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الیاس الیاسؔ چه دا ورستنۍ مصرعه ئې د کتاب نوم دے. د مارچ د میاشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتیا کښې د طوطه کان کلی د استوګن حاجی فریدالله خان هیډ ماسټر چه د سنیئر سټاف صدر هم دے د یوسفزو د سلطان خان خېل د ذېلی شاخ اسماعیل خېل سره تعلق لری کره سترګې اوغړولې.نیکه ئې دخپل وخت یو نوموړے مشر تېر شوے دے چې د حاجی اسماعیل خان په نوم یادیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی الیاس په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولو نه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په2000-1999ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمي نه د جهاز رانۍ تعلیم حاصل کړو. د2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپورېشن کښې د نیویګیشن افسر په حېثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُټ ګُټ کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی اؤ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدو وائی

ډیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
دے ځائے کښې د طارق د تورے شرنګ دے لا تر اُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلي مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافیې نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اؤ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شي پسرلے ځمه شيندمه

د زړه په پرهرونو مې لمبې ځمه شيندمه

او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلۍ به ويښ مې نۀ کړي

د بنګړو شرنګ به دِ محشر جوړوي

ښاغلی الياس د خيالي محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

اؤد حقيقت په لټون کښې دے لکه چې وائي

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قِصو ته مۀ ګوره

رنګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مۀ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې ښې تنهاکې دی

په نظر نه راځي په غتو ګورم ورته

د ښو تنهاکې مې پولې شوې د منزل په لټون

ولې بيا هم ښاغلی شاعر د منزل په لور په ټک کښې د نوی کل

د ملګرتيا په اړانه خپله کاميابۍ سرګنده وی اؤ ښۀ په جار حانه

انداز کښې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په ډله شوی دي
داخلې مو واورئ د چا پلار مخه نیوې نهٔ شي
د خپل حق غوښتو آوازې دارنګ پورته کړے دے
اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نهٔ کرځو
مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راویخه شوې ده
هر شاعر د خپلې خاوړې او خپل وطن سره بې کچه مینه لری
او د غېرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بیداروی
الیاس په دے حقله وائی
واکې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنهٔ کړم
په ژبه د قلم څما تپه راویخه شوی ده
د اتفاق اؤ اتحاد درس دارنګه ورکوی
تر څو به بېل یو د یَو بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې
ښاغلے هر هغه څوک درویش ګڼی چې د خپل نفس د ارمانونو
قاتل وی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کۀ د نفس د ارمانونو قاتل نۀ شوے
هسې ځان خاوړې کول درویشی نه ده
د خپله خدایه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړی
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږی له راوله
د چایا دونۀ ئې زړۀ کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړۀ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مۀ ګورئ
چه شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش لیده شی
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپونږمۍ خو هر وخت په وریځو پټه نۀ وی
تورو زلفو نۀ دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکۀ د الیاس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فنی خامۍ پکښې ډېرې کمې په نظر راځی۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے شاعر نه د نور ډېر څه اخستو طمع لرې ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جارې اوساتي چه د پښتو ادب لمن ته نورې ډېرې ګلدستې ډالۍ کړي.

د الياس په دے مجموعه کښې ډېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوې. او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړې واله،انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ ، سپرلے او داسې نور ډېر خوندور نظمونه دی چه په لوستوئې تنده ماتېږي

ددے نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعيانې هم ليکلې دی. زهٔ د پښتو ادب لمن تهٔ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړهٔ مې غواړی چې ډېر څهٔ مې پرے ليکلے وے. ولې لوستونکو ته به هم څهٔ پريښودل وی. نو له دے مرغه زهٔ د مينځه اوځم او دا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې تر کومه کامياب ښکاری.

په ډېره مينه

نثار محمد نثار
طوطه کان ملاکنډ ايجنسی
نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیـرت

پـه تـن مې اور بـلېږي یا لمبـه راویښـه شوې ده
یا چـرتـه د خـوب نـه محبوبـه راویښـه شوې ده

اوس بـه پـه سـرو سـترګو یه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راویښه شوې ده

ځئ چې ترې د مینې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نـن مې د ربـاب تـار کښـې نغمـه راویښـه شوې ده

هسـې د وطـن نـاوې د قـصـده ځـان اُوده کـړلـو
خـدائیـګـو مـاتـه پتـه ده چې ښه راویښه شوې ده

یـا ځښلې ئې جـامونه د شرابو ښۀ بې دربغه دی
یـا داسـې راتـه ښکاری چې اُوده راویښه شوې ده

واګې د وطـن بـه مې د غیـرو لاس کښې ورنۀ کـړم
پـه ژبـه د قـلـم زمـا تـپـه راویښـه شـوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وریځې لېمه زُلفی بانه چېرمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چېرمه
پرېږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائی
نن دې یادونه میلمانهٔ چېرمه
ته دې د ژمی په نمر مهٔ نازېږه
زهٔ لا د خپل اوړی غرمه چېرمه
ویمه کهٔ چرته پکښې لاره اوځی
خپل اسوېلی سارهٔ سارهٔ چېرمه
الیاس ترې د یار په نوم نغمې جوړوم
بیامې تارونه نن د زړهٔ چېرمه

یو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشی مې تذکرې د مینې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعيد- مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
ګل په ژړا ژړا خزان يادوو

دُنيا په هاغې هم خوشحاله نهٔ وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو

خلقو د ژوند سخته مرګی ته ويله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو

د عشق لمبو د مينې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يا دوو

د هر چا شونډی په حرم رپيږي
مابه ګهړی ګهړی جانان يادوو

تا د ستم ازغی تبره کړله نور
ماچې ريښې ريښې ګريوان يادوو

چه په کتوئی سترګې نهٔ مړيږي
ماد هغه حُسن دوران يادوو

سبا به ئې دوه ګزه کفن جامه وی
خلقو الياسؔ د کلی خان يادوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17.07.2006

غیرت پښتو بـه راژونـدی کـړی سرفروش لیده شی
پښتون چې یو ځائې یو ځائې کړځی نو پُر جوش لیده شی

خلقـه زمـا د پوهـې نـاپ لـه پیمـانې مهٔ کورئ
چې شم په سترګو کښې مدهوشه راته هوش لیده شی

تـهٔ مې جـانـان تـهٔ مې جهان تـهٔ مې ایمان ئې ګرانـه
ستـانـه بغیر کـهٔ چاتـه ګورم راتـه دوش لیده شی

سـر بـه مې بره وی خـونـازبه مې په مینه نـهٔ کړم
قیس ئې ورک کـړے دے مـنصـور هم فراموش لیده شی

پـخـواچـی ذکـر بـه ئې هـر وخـت د بوستـان کولو
ستـا خبـر لـوځے الیـاسؔ نـن دومره خاموش لیده شی

||◇★★★★◇||

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرې (PERFUME) آزاد نظم

غریب سړی کۀ په هفته کښې یو ځل
چرته په خپلو سپینو پاکو جامو
ځانله د مینې نه خُوشبو پورې کړی
وائی چې زۀ به هم په لاروکښې نن
د خپل بدن په ښائستوو عطرو
د خپل ماحول فضاخوش رنګه کړمه
وائی چې نن به زۀ خوشحاله شمه
زما به خلق تعریفونه اُوکړی
چې ګوره څومره ښکلې بُوئې راځی
نن د فلانکی ماما د ځوی د تن نه
خو ده ته څه پته ده
چې خلق داسې وائی
غریب سړی ته ګوره
په جامو سپرې لګوی

II◇★★★★◇II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درست جهان درته حېرانه مه جبين ئې
لکه ګل لا سو کښې رېژې ګل ورين ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
ستا ادا داخِيستو ده نازنين ئې

ستا د مخ برابر نهٔ دی دُر ګوهر
دُر ګوهر مې پکارنهٔ دی مرمرين ئې

زړهٔ مې هسې تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشين ئې

د جلی خفی معنې د الياسؔ نهٔ زده
د زړهٔ سترګو ته مې بربښے ته مبين ئې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتـــظار

د زړهٔ د درد د کمېدو په خاطر
ستا د خائسته بشر ليدو په خاطر
په توره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپين سحر د ځلېدو په خاطر

ارمانى زړهٔ به ګور ته وړمه اشنا
چې زهٔ په طمع تهٔ بې غمه اشنا

ستا په ليدو به چغېدو مې زړګے
په تا پسې به خوريدومې زړګے
چې ته رانغلے په ما ګرانه اشنا
لکه ماشوم به ژړېدو مې زړګے

ياد به دې څه وايه ساتمه اشنا
چې زهٔ په طمع ته بې غمه اشنا

لاړه اودهٔ شوله د خوب غيږه کښې
ځما ځوانى د ليونتوب غيږه کښې
که وى لوئې شوے خير دے رابه شى
هغه قاتل د سرېتوب غيږه کښې

ځکه د زړهٔ وينې ختمه اشنا
چې زهٔ په طمع تهٔ بې غمه اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه دیدار کښې تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښې تېر شو

ستا د راتلو ستا د لیدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کېږه درنه ورمه اشنا
چې زۀ په طمع تۀ بې غمه اشنا

قطعه

خلق مې خدایه لیونے لیونے بللی
لا مې خیرې ګرېوان نه دے ترلمنه

په مدار د زندګۍ کښې تلک به زده کړې
که زما د سوچ محور ته شوے دننه

★★★★

طوطه کان
16.07.2006

تــا کلے راتـه پـرېښودو تـرون مې درنـه غوښتے وو
د مینـې لېونـے وومـه جـنـون مـې درنـه غوښتے وو

ربېلـو دې غـوخ غـوخ پـرهـر پـرهـر دې رالـه راکـړلو
ارمـان د زړهٔ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتے وو

دارتـه د مـنـصـور غـونـدې نـاحـقـه ختے چرته شوم
بې وســه د ظـفـر غـونـدې رنګون مې درنـه غوښتے وو

دې د پښتــو نـخـوا خـلـقـو مُـلا زمـا لیـډر کـړلـو
قـاضي مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتے وو

ســاده وومــه نــاپـوهـه چې مـې تــالـه زړهٔ درکـړے وو
لـمبه دې کړمه سیال نهٔ شوم سکون مې درنه غوښتے وو

تــالـه مې د ژونـد ښـائستـه رنګونـه راغونډ کړی وو
ځان تـه دې نـزدے نـهٔ کـړمـه یـون مې درنـه غوښتے وو

حــالاتـو د ستـم پـه چـړه ټول زخـمـی کـړمـه
مرګ مې درنـه نـهٔ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوځ شومه لکیرې مې په تن رېباره اوختې
خزان وے تهٔ سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختې

اشنیامې په خندا جوړې د بل سره لیدلے وو
خولې مې د تندی نهٔ چې من من رېباره اوختې

ستا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وینا رانغے
تهٔ جوړې د مینې مې دښمن رېباره اوختې

تالکه منصور غوندې داروته پېژندہ چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختې

ورشه میخانې لره رندانو ته دا اووایه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختې

الیاس له دې د ښکلو سترګو مست پېغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړی د فن رېباره اوختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

رو پکښې غور ځنګ راغے مستۍ چپه چپه کړلو
ماچې سمندر ته د هلال قِصه راواخسته

زهٔ لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفو کهٔ دارونو دې د تمال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماترینه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لیونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورئې هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیاروچې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې ترې په تر تر راروانې شوې غمژنې وې
سترګو ته چې ما د پشکال قِصه راواخسته

یه خدایه بادشاه د زمانې ئې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چې یو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مې زړهٔ ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خیال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلو چې په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الیاسؔ ئې د دارونو په سر کړے دے
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړۍ

د غره لمن کښې سم په شور بلیږی
ورته حیران شوم کور په کور بلیږی
ماوے لوګے دے چرته اور بلیږی

هسې نۀ ډوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې ګرم شمه

خونۀ لمبې نۀ غرغندې وې پکښې
نۀ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونۀ څکروتې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
یا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سیندونه ستر شوی دی

لارې د تلو لوړې ژورې وې
يو مې د پښو تناکې ستړې وې
بل خواشلېدلې مې چپړې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېر دی کۀ لږ خراب اؤ ښۀ دی ورځم
کارۀ دی نېغ اوکۀ اوږدۀ دی ورځم

خو چې نزدې شوم ورته خړې وې
تيار لوګي وو سم لوخړې وې
په چاپېر چل ماحول کښې لړې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درویشي

سوال منت زاري کول درویشي نهٔ ده
د چادرتـه اودربـدل درویشي نـهٔ ده

زړهٔ له ښائي عاجزي کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټيټول درویشي نهٔ ده

کهٔ د نـفـس د ارمـانـونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درویشي نهٔ ده

کـه مقصد دی تش شهرت وی دریغه دریغه
ځان په شتو وکښې ورکول درويشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څنګه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسې جانان خوږې خبرې کوی

چرته چې ستا د قدم خاپ تلے دے
هلته کښې نن سپرلے اخترې کوی

قطعه

نۀ غواړو ګلاب ځوانی نه رنګ د زمانې غواړو
مونږه ترېنه چنګ رباب ساقی اؤ ميخانې غواړو

عقل ترېنه نۀ غواړو د بخت د غوښتوونې یو
ژوند د بې غمی ځانله او مرګ ترې لېونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچی
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فرض کۀ تۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړه مې ستا کتو ته اُوشی
زۀ به دخیال دُنیا ته منډه کړمه
هلته به ستا د یاد بنګلې وی چرته
زۀ به د مات زړګی د پاره ځانله
هلته د خیال په ښو کښې پریوځمه
بیا به ترې لر په موسېدلی شونډو
په تراړو تراړو تکېدلی شونډو
ستا د دیدار یو څو لحظې اوغواړم
هلته کۀ خیال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ به مُسکے مُسکے په مینه مینه
ستا دَ هر یاد سره اوږه په اوږه
د یو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فرض کۀ تۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګین سپرلے مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
سترګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مۀ ګوره کۀ تریخ ازغے لیده شم
ډک د خوږویمه دننه د بادام په رنګې

لیونی مینې راپغاړه ملنګی کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د یوګام په رنګې

تر څو به بېل یُو یَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلے ستا ښائست ته نۀ شی
په الیاسؔ بیا چرته حضور شه د الهام په رنګې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ څانته رانژدې مې کړه ارمان مې کړه چې ځم
راغلې دې یم بیا درته جانان مې کړه چې ځم

د مینې الله هو راته په مینه مینه وایه ته
ماشوم مې واخله غېږه کښې خپل ځان مې کړه چې ځم

ښکلې ته چې آیئنه کښې په کتو ځان ته حیران شوې
هم داسې د بیا بیا خیشت ته حیران مې کړه چې ځم

ما ژوند کښې تش د مینې روزګار کړے دے جانانه
ګل مې کړه سپرلے مې کړه بوستان مې کړه چې ځم

الیاس پرې ښه پوهیږي ځاریده د مینې ښکله وي
سپیلنے مې کړه لوګے ځان ته قربان مې کړه چې ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
28-01-2001

غریبه طبقه

د ستړی ژوند په لوټي سفر اوده دی
د خان په مرسته درپه در اوده دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچی نهر اوده دی

د هر په اوړی د غرمو په شګو
د سوری لاندې زورور اوده دی

یه خوار قسمتو خوشحالی جوړی کړئی
ظلم ورکیږی ستمګر اوده دی

د وطن پیغلو هله شور جوړ کړئی
ستړی نغمې مو په ګودر اوده دی

ماته پردے محل اونه ستائې
لامې زخمونه د ځیګر اوده دی

****

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چامې ګرېوان اوشلوو
چا راله تن اوخوړو

لېونے کېږمه ځم
غم مې بدن اوخوړو

هله توبې اوباسئ
مړی کفن اوخوړو

په يخنۍ کار نۀ لری
خلق فېشن اوخوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبَوی
د غزل تارکۀ مې چېړم راله پرهر خوبَوی

خواږۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چړچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړےنمرخوبوی

اللّٰه دی خیر کړی پښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه ښارګودر خوبوی

ستا د کاواکه لېونو سترګو نه ځار شم ګُلې
چې په کتو مې سترے ژوند نوے سحرخوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې بېګا ستا د راتګ لارې کوځې ځارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سرخوبوی

یا څوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کېږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاسؔ خوږې خبرې د دلبر خوبوی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خرېړے دے
بس په دے وړه خبره جنګ کښې نخښتے هر سړے دے

څوک د پلار په مرګی خاندی څوک د ورور وینی څټی
عجیبه دنیا ده ربه عجیبه اړے ګهړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنمایۍ به دې عقبیٰ شی

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئے الله شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مې د ارمان غېږې له راوله
غلې مې حيران غېږې له راوله

ژوند مې په يادونو کښې تېر کړے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله

مينه خپلېدل کۀ په بېلاتو وي
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلي ناکړ دي نۀ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مې په پښو کښې نور د تلو نشته
ستړے د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لږوه الیاسه
ځان ته دې آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

يو خلي نهٔ ده په بيا بيا مې وژنی
قاتلې سترګې د اشنا مې وژنی

د تختيدو لارې مې بندې شولې
خدايه د خپلو په رضا مې وژنی

خواره زلفان د يار ښائسته اننګی
کله هغه اؤ کله دا مې وژنی

ماوے چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا يادونه پکښې لا مې وژنی

نن د الياسه ئې سترګې واړولې
ملګرو داخل په ريښتيا مې وژنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيرۀ عرب
08-12-2006

خوبونه يوسی ځان سره د چالېونۍ سترګې دی
داستا لېونۍ سترګې اشنا ستا لېونۍ سترګې دی

تيارې پرې راخورې دی په سپوږمۍ کښې رڼا نشته
خودلې ورته تا جوړې نن بيا لېونۍ سترګې دی

داما چې کله کله غلی غلی په خندا کړی
کمال د هيچا نۀ دے د اشنا لېونۍ سترګې دی

ساقی پيالۍ دې لرکړه هاغه کيف سرور ئې نشته
خيال کښې مې پرتې د دلربا لېونی سترګې دی

پخپله ورته اوګوره کۀ تاته اشنا نۀ ګوری
الياسه پښتنې دې بې پروا لېونۍ سترګې دی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شپېو ترې نه د اوښکو باران درومي
بې دیدنه چې راځي سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور یم لګېدلے
پښتنې سترګې مې هیرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بیا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګۍ تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څۀ خو شته پکښې ملګرو چې لګیا دے
د الیاسؔ خبرې نۀ دي بې مفهومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتهر
22-02-2007

ما ورپسې کړه خدايه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړی مرور صدقه

تا د دنيا د پاره پرېښې بې آسرې وومه زۀ
ما خو دنيا وه ګرځولې ستا د سر صدقه

ستا د ديدن تګے به نور د تانه څۀ او غواړی
بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه

ستا د جبين د خال خندامې تته نۀ شوه ليدې
ماد سپوږمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه

اول دې ورکړم د دنيا د تريخ دستور په ګوتو
اوس رانه غواړې مې ګرېوان په اوښکو تر صدقه

ما هم د مينې په نوم ځان د اور لمبو ته نيوو
تاوے خليلؑ شه او بُتان کړه د آذر صدقه

ورځه تندے يار ته په زمکه په بيا بيا لګوه
الياسه کۀ چرته ئې نن اومنې د در صدقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قيوم منزل پېښور
24-10-1998

د دار پـه سـر چـغې وهـم لېونے
پـرېـږدۍ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشـه پـوښتـنـه مې د حال اوکړه
ګـنـې والـلّـه درپـسـې مـرم لېـونے

د يار په مينه کښې واپس روغ شو
خـلـقـو نـارې کـړلې چې کم لېونے

خـدايه ما هسې لېونتوب خـوښووو
تـا رانـه جـوړ کـړلو سم دم لېونے

ستـا د اُلـفـت ستـا د مُسکـا د وجې
اليـاسؔ يـادېږم چـم پـه چم لېونے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړې
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل تورې تيارې لرې کړې
خدائے دې رنړا کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې ځوانی کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړې اغيارولره
مستـه چپه شې د سيلاب بچيه

بچی ته د مور دُعا قبليږی ډېره
کاش! چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زهٔ وړوکے ووم زهٔ نهٔ پوهېدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروې
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروې
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروې

څنګه چې سیند د کلی ستا په خوا کښې
چپې چپې شي غور ځنګونه وهی
داسې زما خواکښې په ډېره مستی
د سمندر چپې تموپونه وهی

دا نور حالات کهٔ اوربدل مې غواړې
د زړهٔ زخمونه کهٔ ګنډل مې غواړې
د خدائے نه چې غواړې پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالی سره لېدل مې غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړېږي
هاغه د کلي لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګينې ښکاري
هاغه معاذ عادل مدرار څنګه دے

څه نوي تازه درته وئيلے مې وو
بس نور څه نشته چې ليکلے مې وو
قلم بندومه اجازت راکړه
نشته الفاظ چې تا ستائيلے مې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقی راته مستی حیرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړی
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاړه د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاس شان قلمکار ئې رانه واخستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسیدو شی سپین سحر جوړوی
لیمه د یار سپرلی اکثر جوړوی

د خیال خبرې مې زړهٔ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړی
د بنګړو شړنګ به دې محشر جوړوی

ستا د نظر قاتلان نهٔ پوهیږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی

تهٔ دې د خیشت د زوره څهٔ خبرې
په زړهٔ مې کړښې ستا نظر جوړوی

د هیربدو طاقت دې نهٔ لرمه
ستا جدائی مې په زړهٔ غر جوړوی

الیاسه زړهٔ له دلاسې دې ورکړه
مینه به داخل ستانه نر جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نۀ په آسمان چرته پرقا ښکاريږي
نۀ د وريځو پرې غوغا ښکاريږي
د اُوبو څاڅکي اُوبه خور له نه وو
چې په پټو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټي په ريګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نۀ ښکاريدو
سپرليه بيا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نۀ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونيوه
چې د دښمن سره مې کله د دغر وخت شو

د کوځې سپو به دې غوپا کوله
مئين زرګى به مې درزا کوله
د چم وږو به دې په کانو ويشتم
چې په کوځه دې د ګزر وخت شو

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـه ښـه نيولـې ده حيـرانـه ښکاری
اُوس په خُلوص خپله ستو مانه ښکاری
اقـرارد ميـنـې ئې نن داسـې اوکـړو
سـائيکل دې پـرېږده د موټر وخت شو

درپسې کـړل مـې ټول قضا مونځونـه
هـم مې بـربـاد کـړه خپـل اشنـا وختونـه
تـهٔ پـه بلـې بـاندی را اُونـهٔ ختې
بيـا مـې نـن تيـر د مـازيګر وخت شـو

بـچـی بـچـی لـه مـې ځپلـې اخلـم
د وطـن پېـغـلـولـه والـې اخـلـم
چـې د خـوارانـو زړونــه اوخـانـدووم
روژه تـيـرېـږی د اختـر وخـت شـو

داستـا پـه شـانې خـو بې پتـه نـهٔ يم
وهل بـه خورم پـه سوك او لتـه نـهٔ يم
زه بـه دې مـرستـه ښـهٔ پـه جار کومه
چـرتـه کـهٔ ستـا ګلـه د شر وخـت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا اخو وختي دې خپل سوچونه کوه
مونځ له به روسته ځې خوبونه کوه
د عزازیلؑ په جال کښې اونختمه
د بانګ نه پس چې د سحر وخت شو

د ژوندون تموله اثاثه دې واخله
واخله مونیا اؤ خلاصه دې واخله
شیخه دروغ درته وئیلې نهٔ شم
زهٔ درنه ځمه د دلبر وخت شو

ښهٔ سم سړے وے ته د کار لالیه
عشق درنه جوړ کړلو بېکار لالیه
د اشنا مینې ورته پرې نهٔ ښودے
ستا چې د زدکړې اؤ هنر وخت شو

د خپل اولس پکښې دردونه لیکه
خوږې نغمې خواږه فکرونه لیکه
الیاسه پاڅه دُنیا اولړزوه
ستا د شعرونو د اثر وخت شو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چــې د مـــاحـــول زره زره ورپـــکښـــې
ســم د سپـــوږمـــۍ شـــان پرقېدلی نـهٔ وی
چې د پـنـجرو بـنـدی مرغـــۍ ورپکښې
ســم پـــه چــرچــقــو چـغېدلی نـــهٔ وی

چې مړ احساس پکښې ژوندے غوندې شی
چې تـول مـاحـول نـغمې نغمې غوندې شی
زهٔ بـــه ښـېـګــړه ورلـــه هـــلــــه مــنـم
چې مــې وړوکے خیـال زلـمے غوندې شی

بـس خـو چې مینـه پـه هر لور خوره شی
خـبـر کـهٔ زخـمونـه مـې لږ زور واخلی
ستـــا د ښـائـست غـوټـۍ چې ګل نـهٔ کړی
دغـــه سپـــرلے دې ربـــه اور واخـلـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد - کراچي
04-06-2001

چې تا ته نۀ شي کتے

د خپل ارمان په تکل
د سپين سحر په تلاش

سم د ماښامه سره
د چا د کور په تاخ کښېږي

وره ډيوه بله شي
يا په سرو اېرو کښېږي

د سرو لمبو په خاطر
چرته بخرے تود شي

يا د ساقي په جام کښېږي
د چا د مستو شونډو

خوږه خوندونه لا ړشي
يا د زاهد په ژبه

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جانان نوم راشي

یا د رباب په تار کښې
چرته د ماتو زړونو

خوږې نغمې جوړې شي
د غسې زهٔ هم ګلې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځانله ګلونه ګورم

ستا د رُخسار په رنګې
د شرمه ړک ګلونه

دومره نازک ګلونه
چې تاته نهٔ شي کتې
چې تاته نهٔ شي کتې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژونـد کښـې حـقیقت غواړه د خیال قصوته مهٔ ګوره
رنګ لټـوه نـور اؤ د جـمـال قصـوتـه مـهٔ ګـوره

سـتـورې بـه پـړقـیـږي خـو دا بـل رنـګـه رڼا کوې
تـور دے خـو پـه سپین جبین د خال قصوته مهٔ ګوره

داسـې راتـه ښـکـارې چې سپوږمۍ وریځو پټه کړه
پـروت وې پـه نـازک بـدن د شـال قصوته مـهٔ ګوره

څـانـده پکښې خیر دے که ئې لږ ساعت له دارشي تار
زلـفـې درنـه تـاؤ شـولـې د تـال قصوته مـهٔ ګوره

الیـاســه پـه دیـوال لـکـه د نوې میـاشـت رااُوختـه
ورکیږي لـږ سـاعـت لـه د هلال قصوته مـهٔ ګوره

یو شعر

لـکـه مـوم د اور لـمبـو تـه ویـلـی نـهٔ شوم
زمـا عشـق وو سـتـا د حُسـن کـمـال نـهٔ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غر بو ووم نیولي په سلګو کښي شومه
درنهٔ راستون چې په راتلو کښي شومه

ځنک چې سبا نمر پـه ختو لېده شي
داسې بـه تـا تـهٔ په کتو کښې شومه

زولنــی نشتـه خـو زندان غوندې دے
بندی د زلفو پـه تیارو کښې شومه

هستی تـهٔ هر ځائے بـه مستی ګډېده
ورک چې ساقی به په کاسو کښې شو مه

فنـا پـه تـا پسې د درست جهان نهٔ
لکـه شبنم د نمر ختو کښــې شومـه

مرګ کني تل زما پـه ځنک کښې به وو
ښهٔ ده چې خدایه په توبو کښې شومه

چرته چې شور به ستا بنګړو جوړ وو
الیاسؔ رالوئی هاغه نغمو کښې شو مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيره عرب
13.03.2002

مُسکا

يوه لحظه خالقه
ماته د مرګ نه محکښي

د يار مُسکا نصيب کړې
هغه خندا نصيب کړې

چې ستا سيرلے هم ورته
ګوته په خُلهٔ پاتې شی

چې د ساز ډکې نغمې
ورته اودهٔ پاتې شی

چې حسرتونه ورته
لمبه لمبه پاتې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظرونه ورته
په تماشه پاتې شي

چې سرۀ ځامونه ورته
نشه نشه پاتې شي

بس چې تصوير ئې شکلي
زما په زړۀ پاتې شي

نو یوه لحظه خالقه
ماته د مرګ په مخکښې

شکلي خندا نصیب کړې
دیار مُسکا نصیب کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ريخي ريخي ئې لوپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خيرنه غونډې

پُوندې ئې چاؤدې وې پيزار ئې نه وو
وړې چاچۍ ئې راته اونيولې

نن ئې زمانه هم په ټک بازار کښې
په يره يره باندې سوال اوکړو

ما ورله هم د جيب نه دوه آنې
سنۀ په اخلاص اوښۀ په مينه ورکړې

زما پرې شک د بې وسۍ راغې
ماوې د دې به چرته پلار نۀ وي

||****||

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ستا د نظر خوږو نغمو ته تاوېدمه داسې

څنګ چې چاپېره د یوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پَرکار تاوېږي

★★★★

هائیکو

مینه مې کړې ده کوووم به ئې تل

بس کۀ په دې وړه ګناه مې وژنې

راځه چې لاړ شو د مقتل په لوري

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نيوې نۀ شي
مينه لېونۍ مې د خمار مخه نيوې نۀ شي

دومره د تاو ډک دے چې نظر سيزی
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نيوې نۀ شي

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دی
ګل لره ورځی خوبس د خار مخه نيوې نۀ شي

مونږ سرۀ د کلی ماشومان په ډله شوی دی
داخلی مو وورئی د چا پلار مخه نيوې نۀ شي

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غوندې بې وسه به د دار مخه نيوې نۀ شي

اوګورئ دا خرې خرې خاورې هم شنې شويدی
دا ځل خزانونه د بهار مخه نيوې نۀ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګینۍ ټولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نیوې نهٔ شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته څنګه به د لار مخه نیوې نهٔ شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړ یمه
چا وے چې الیاسؔ د ښکلي یار مخه نیوې نهٔ شي

لویه خدایه

بیا مې ستر ګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نهٔ شے پکښې اوسه

په عمل خو لا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
31-07-2000

درپسې مې ګلـه چـاڼ دالر اؤ برکړه
هسې زيـات مې خپل غمونه د ځيګرکړه

د رُخسـار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښـامونـه د ژوندون زمـا سحرکړه

بـدې سترګې د رقيـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مـات لـه دې ګلـونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په ورېځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفونـه دې سپين مخ رابهر کړه

هـاغـه يـار بـاندې به ولې نـۀ نـازيږم
وئيل ئې مورې لېونی لـره مې ورکړه

ښکلے يـار مې پـه بلۍ باندې ولاړ دے
خدايـه ژونـد رالـه د مينې مازيګر کړه

ساه مـې تـا پسے د تـنـه جـدا کيږی
لـږ پـه مينـه راتـه ښکليه نظر کـړه

چې الياسؔ سرۀ د مينې نيت دې نۀ وو
عـالمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زما د نیمګړی ارمانونو قاتل
ستا ګل ورینه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اوږلو

زما د سترې ژوندون سترې نغمې
زما په خیال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګله راپیښه کوه کله کله

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيښور
14-05-1998

اراده

ويـم چـې د رنګ نــه ډک کــړم
ځـــانــلــه د ژونـد خــوبــونـــه

بيـــا پـکښـې ډوب کــړمــه تــول
د کـــائــنـــات فــکـــرونـــه

او مـــرګ تـــه اووائـــم چـې رانـــهٔ شـې
د خـدائـے د پـاره پـه دے لورې ګوَرے

خيـــال کــوه مينـــه مې رسوانـهٔ کړے
رقيـب مې هر وخت راته ګورى ګوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زمـا زلمي احساس اودهٔ غونديٍ وو
د خپلـواکـۍ نـغـمي ئې نـهٔ وئيلې
زهٔ د دردونـو نـــه خبـر نـــهٔ ووم
مــا د غـمـونو دُنيا څــهٔ پېژنـده
د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
پــه تـصـور کښې جـوړولې نـهٔ شو
مــا د جـفــا دستـور ليدلـے نـهٔ وو
زهٔ د نـفـرت پـه قـانـون څهٔ پوهيدم
د ژونـد خوارهٔ تراخه مې نهٔ پېژنده
د محبت نه مخکښې
زمـا زلمے احساس اودهٔ غونديٍ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګُل پکښې نښته د ازغو ډکه ده
ماضی مې تېوله د سلګو ډکه ده

زما په زړهٔ کښې د ژوندون فلسفه
د ښوبې رحمه تلوَسو ډکه ده

غېر به همېش دلته تیټ سترګي ګرځی
زما دره د شاه زلمو ډکه ده

ګیدړ ښنګے دې راته مهٔ ځلوه
خیالی دُنیا مې د زمرو ډکه ده

د تخیّل پرواز دې ښکته نهٔ کړې
کعبه د لوړو مُنارو ډکه ده

د ملاکند غرونه نغمې نهٔ وائی
شاعری ښنګ مې د مصرو ډکه ده

د ګُل په ځائے مې نن په کاڼو واُولی
د یار کوڅه د لېونو ډکه ده

الیاسؔه مهٔ ئې چېره برخېره نهٔ شی
هره سلګی دې د نغمو ډکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فـراق نـزدې شـولـو ژړېـږمـه ځـم
سم پـه سـلګـو تـرې روانېـږمه ځم

د تهـمتـونـو پيټـې نـۀ شـمـه وړې
د يـار کـوڅـه کښـې نـۀ اودرېږمه ځم

جـرګـې تـرې تـولـې بې نـوا راغـلـې
نـن ورتـه پښـو بـانـدې غـوړيږمـه ځم

د ژونـد تيـارو کښـې د مـنزل پـه لټون
د لېـونـو پـه رنګ خـنـدېږمـه ځـم

الـيـاس دې د مخ رنـا تـه هـر مـاښـام
لـکـه پتـنګ غـونـدې سـوزېـږمـه ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

څنګه به ځم چې ښکې ګلۍ شوې د منزل په لټون
راته هموارې هم نالۍ شوې د منزل په لټون

د زړهٔ د کومې په اخلاص به دې رابلمه خو!
بس کهٔ راپيښې خوشحالۍ شوې د منزل په لټون

په نظر نه راځي په غتو غتو ګورم ورته
د پښو تناکې مې پُولۍ شوې د منزل په لټون

سپرلی ئې په معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم په خندا ورته کلۍ شوې د منزل په لټون

د انتظار لارې ته ګوری د حسرت په نظر
پېغلې راپوته په بَلۍ شوې د منزل په لټون

چرته الیاسؔ پکښې هېر نهٔ کړې وعده ماتې نهٔ شے
کهٔ دې نصيب ياره سيالۍ شوې د منزل په لټون

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژوند په وږمو اُودهٔ شو ساز په نغمو اُودهٔ شو
ته چې مې خیال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

ماشوم زړګي مې ګُله ستا د خندا په ارمان
ستا د مُسکا په ارمان ستا په قِصو اُودهٔ شو

ستا د راتګ په طمع ستا د لیدو په ارمان
نن تهوله شپه مې زړګې په دلاسو اوده شو

ستا د فراق د لاسه ستا دا الیاسؔ لیونے
ستا د سیالۍ د پاره نن په لمبو اُودهٔ شو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کارته هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سېوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لېونے وائی خېر
څیری ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچۍ
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو ښلتون شولو
تلو کښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بيا مې د چا ياد زړۀ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړی
ستا چې سبانے ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خيال مې د دُنيا خيال کښې مجنون شولو

نۀ منې چې څۀ درته الياسؔ وائی
دالا څنګه ستا د خيال سمون شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
14-10-2002

د رنګ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خېښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په تموږې زړهٔ د پیوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشان کړه چې لږ پوهه شم
یا عقل لیونی تهٔ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاسؔ به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په ړندو کښې کوڼ باچا وي

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښیار شوم
اوس به خلق راوړي خپلې
فیصلې دژوندون ماله
زهٔ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضی د کلي ناست یم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائي آوجي ښهٔ جي
بالکل ټهیک ده ته صحیح وې
خو ځوک نشته چې نن ما ته
حقیقت ښکاره زما کړي
زهٔ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وې
خو ریښتیا خبره داده
چې ړندو کښې کوڼ باچا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لتهون د څو لفظونوکووم
بیا ئې جوړښت په ردیفونوکووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونوکووم

څۀ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړګی
پهجار وئیله به مې

خو چاپېرچل مې راته
نامه د ډم راکړه

د شعور قدر نشته
ماتوم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خپشت به یوځل بیا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائیږی سیال لیدهٔ شی
ستا په کتومې زړه خوشحال لیدهٔ شی
کومې چې ستا په خندنک کښې نهٔ تیریږی
هاغه لحظه راته سم کال لیدهٔ شی

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تیارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
یو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خیال زما په تماشه وو زهٔ د خیال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ايټمي دهماکې

اول به هر ځائې کښې ناکام يادېدو
هم خطاکار او هم بدنام يادېدو

د فيرنګيانو غلامان وو خدائيګو
تش به آزاد مونږه په نام يادېدو

د بې وسۍ په زولنو کښې بندوو
تل بې ګناه به ګام په ګام يادېدو

هغوئی په خپله وو بې وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام يادېدو

خونور په سترګو کښې مې نم خدايه
ليدلې نۀ شولو د غم خدايه

چې د غورۍ نه پس شاهين والوتو
جوړ په اغيارو شو ماتم خدايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر يو زلمے مې ويښ دے
اُوس ترې ورځمه وينې ځکم خُدايه

چې زړهٔ د غيرو په يو تهق اُوچوی
ورته ړزومه ايتهم بم خدايه

اُوس د نړۍ ټول کافران ژړيږی
هم د هندو قوم مشران ژړيږی

بچے بچے د غيرو غيرو ربه
په آزادۍ د پاکستان ژړيږی

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امريکه روس او هم جاپان ژړيږی

د پاکستان پهٔ دهماکو ملګرو
د کلنتهن سره عنان ژړيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړي واله

په مکر نهٔ پوهېدله کلیواله پښتنه وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

په تورو سپینو سرو کړو ډکې کړې
پېغلو ترې لیچې په بنګړو ډکې کړې

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

آواز ئې کوو واخلئ بنګړي دي
درکووم اودریږئ سړي دي

دا څومره حیانکه مزوب حاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

چې ورې زړګې پکښې له تانه
الیاسه زار ئې د خندانه

واپس روانه کلی ته خوشحاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لویه خدایه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

مخ کۀ رانه بېرته جانان واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نۀ ښائی لمده په مې پلیتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله

راحت بغیر د سختو چالیدلے دے
صبر زما زغم په ژبه راوله

خپله فیصله مې په تا پرېښې ده
دُعا مې د کرم په ژبه راوله

راز کۀ د حکمت پکښې لېده غواړې
گفتار الیاسؔ کم په ژبه راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائے کښې آزاده ساتې
د محبت وړه دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپیره سپیره خزان د سپیره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُکون

د سکون چغې د عشق سلګو کښې پټې
د دُنيا پسې په منډه نه موندهٔ شي

دا ستا نونه به د عشق بېرته تازه شي
د الياسؔ غوندې کهٔ هر سړے بندهٔ شي

قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړی کمال ته رسېده
خوب غوندې ليدل وو ستا جمال ته رسېده

دغه مرحله د ديدن بل رنګه هيبت لری
ستورو ته اسان وو خوستا خال ته رسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-07-2006

کۀ په ګُل د نزاکت عکسونه ښکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه ښکاري

زړۀ مې ګوره تماشه کۀ د سيرت کړې
آئينې کښې د صورت عکسونه ښکاري

تا کۀ نۀ هُم رابللم خو زۀ راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه ښکاري

د غُصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په رښتيا جوړ د قيامت عکسونه ښکاري

پوره نۀ شوه ستا د سترګو بادشاهي وه
ارمانې مې د حسرت عکسونه ښکاري

لوئې آسمان بغير د ستنو نه ولاړ دے
ناپوهانو ته دولت عکسونه ښکاري

مصور چرته د روح کرښه راښکے شي
دا الياسؔ ته حقيقت عکسونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله یمه حېران شپهٔ ده
تېرېږي چرته د هجران شپهٔ ده

تګ تر منزله د جانان وو زما
خدایه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ویله د شعبان شپهٔ ده

په نیمه لار کښې جانان پرېښودمه
لوټ شومه خدایه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سیدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدایه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الیاسه د مینې بوراګان دې څهٔ شو
د ګلو باغ کښې د ریحان شپهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژني دا خونريز سترګې د چا دي
دا ښائسته لکه ګل ريز سترګې د چا دي

چې رسا د زړهٔ په سر زما ښخيږي
دا ناترسه لکه نيز سترګې د چا دي

د ليندې په رنګ په غشو چې مې اُولي
دا قاتل لکه چنګيز سترګې د چا دي

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وي
دا نيازبينې د مکيز سترګې د چا دي

دا چې تهٔ ئې نشه کړې ئې الياسه
د نشې نه دا لبريز سترګې د چا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پيښور
24-12-1997

ګُل خبرې اوکړلې ګلزار خبرې اوکړلې
کله چې محفل کښې ښکلې يار خبرې اوکړلې

قربان به پرې زهٔ دواړه سر اومال کړمه
بس خو کهٔ يو ځل ئې د اقرار خبرې اوکړلې

دَ ساقي په لاس کښې جام پاتې حيران شو
نن ئې دومره په تاتار خبرې اوکړلې

ګُل اؤ ازغي به پکښې يه زړګيه ښنګ پيژنې
چې خزان هم د بهار خبرې اوکړلې

چې تر غوږو ئې غزل د الياس راغے
نو بُلبُل هم د چغار خبرې اوکړلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زهٔ هم سیال شمه د نورو سره (آزاد نظم)

په د ورکوټي دنیا ګۍ کښې ربه
چې زهٔ هم هېر کړمه خپل تېر غمونه

چې زهٔ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تېر کړمه

چې زهٔ هم اووینځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سیالۍ لمحې
چې زهٔ هم دغه خپل رنګین خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووینمه
چې زهٔ هم ډک د ارمانونو زړګے

لږ د سکون په غېږ کښې اووینمه
چې زهٔ هم خپله مینه خپله کړمه

څکه خو ډېره موده پس خالقه
زهٔ یو نیمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله یو ځائے راکړه
چې زهٔ هم سیال شمه د نورو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکے اختر طوطه کان
28-12-2000

تـــا چـــې د زړهٔ ریبـلـو چـل زده کـوو
مـــا د ســلـګـو ژړلـو چـل زده کـوو

روژه پـه خـولـه مې ستـا سيالۍ ته کاته
مـــا د اختـــر کـــولـو چـل زده کـوو

تـــا مـې تېـرے کـړلـه سېوا غـمـونـه
مـــا د پـــرهـــر ګـــنـډلـو چـل زده کـوو

د زلـفـو مـیـنځ کښې مې سپین مخ ته کاته
مـــا د ســـحـــر لیـدلـو چـل زده کـوو

خپـلـو خپـلـوانـو مې هـم خپل نـهٔ کړمـه
مـــا پـــه پــردو د خپـلـو چـل زده کـوو

د غم مشکنې مې پیئلي ستا د زلفو په تار
مـــا د غـــزل لیـکـلـو چـل زده کـوو

تــاچې الیـاسؔ بـه رنـځوو پـه وعـدو
مــا تـــرې د درد زغـمـلـو چـل زده کـوو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـرېږدوئ چې ګُـل شي پسرلے ځـمه شینـدمه
د زړهٔ پـه پـرهـرونـو مې لمبې ځـمه شینـدمه

پیغـام نـوی دُنیـا تـه مې د مینې په کښې راوړو
ښائسته پـکښې خوږې ښکلی نغمې ځمه شیندمه

دستـور دے کـهٔ اِخـلاص د پښتـنـو دے نـهٔ پوهېږم
پـه لاره کښې ګـلان د مینـې ځـمـه شینـدمـه

اے بـس کـړه ستمـګـره د زړهٔ سـره لـږ پُخلا شـه
اُوښـکې مې نـن بیـا درتـه جرګې ځـمه شیـندمـه

الیاس دې بیا دَرونې سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـر څـو بـه مې چـاپېره شـوګیرې ځـمه شیـندمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تهٔ کهٔ ډېر ئې خو په ډېرو کښې هم هېر شوې
زهٔ کهٔ یو یم خو د قـام سره یو لك شوم

تـا پـخپـله كناره كړله د قام سره د ننګ نه
اُوس بـه ماته داسې نه وائې چې سپك شوم

د انصاف چغه

څنګ چې تـرې زمـا بـچـی خبـر نـهٔ وی
دغسې بـه سـتـا سـو هـم اخـتـر نـه وی

واورئ د وطـن ژمـے کـهٔ تـود نـهٔ شـو
بیـا بـه پـه آسمان كښې ګورے نمر نهٔ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
يو د مينې بادشاه ناست دی
وائی واخلئی که څوک غواړی
راحتونه خوشحالياني
څکه خلق ورپسې دی
ترينه خښت او سرور غواړی
څوک ترې رنګ او خمار غواړی
څوک محل او مينار غواړی
څوک ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګی
څوک ترې زر او دينار غواړی
څوک ترې غواړی دَمستۍ دَرباب چغې
څوک ترې زړهٔ د خاکسار غواړی
زهٔ هم ځانته فکر يوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شي
هلته کښې رواج د میني زور لري

مرګ دې خیر دے اُووائي رُعب دار ځانته
ژوند هم عجیبه غوندې کښې شور لري

توبه

ورته سپېره تندے که تیټ مې نهٔ شو
هغه دې خدایه کعبه نهٔ ګڼمه

کهٔ ستا ئې عرش په ړقېدلو نهٔ کړو
دغه توبه مې توبه نهٔ ګڼمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خېښت نه راته ډکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیامې پکښې نبت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
جګ ساته بانړه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والله کۀ مې ساقی تنده ماتیږی په یو ګوټ
لږ زور نظر له ورکړه میخانې د سترګو جوړې کړه

جبر د حالاتو دې په تریو نظر پوه کړے یم
څه کنه اُوس نورې بهانې د سترګو جوړې کړه

الیاسؔ پکښې د ځان او دَ دُنیا نه ورکیده غواړم
بیا د خوږ نظر هاغه کانې د سترګو جوړې کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښار په تګ ووړمه خو لاړم په مېره اُوختم
د وصال شپه کښې بد نصيب په شوګېره اُوختم

شاهی زړګی له به کچکُول په لاس کښې ورکړمه خو
ستا د اُلفت په پیماني کۀ زۀ پوره اُوختم

تۀ چې دَ خیال په نیلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورته بې خیاله فکر وړے شهزاده اُوختم

ستا په نظر کښې د بُوډۍ د تال رنګونه څۀ شو
ورته پخواچې به زۀ غلے شان اُودۀ اُوختم

الیاسؔ به هسې نازېدم په خپل رنګین خیالونو
تهولـه دُنیا راپسې خاندی دیوانه اُوختم

★★★★

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه كان
03-07-2000

شينكې
(آزاد نظم)

د سينه په غاړه د څو ورځو راسې
پټ پټ په زړهٔ كښې ژړېدمه ربه

لكه د اُور لمبه لمبه ولاړ ووم
د هر په مياشت كښې مي سوچونه كول

ماوې بادرو به خدايه څنګ تېرېږي
ماوې باران به خدايه كله كېږي

چې سوكړه ختمه شى سپرلے غوندې شى
هر خوا پټو كښې به شينكے غوندې شى

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

يو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه يې
تُوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه يې

ته به ځان له چرته بل ځائے کښې خندېږے
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه يې

شا به مرستې له مې زر رادرومه ګلې
هر سړے سر په تګړۍ شي چې ته نه يې

د يخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه يې

يارودونه مې د سترګو نه بهيږي
يا مې زړه تنهي تنهي شي چې ته نه يې

سره غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الياسؔ تېره جړۍ شي چې ته نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوم آزادی
1997

دُعا

پـه دُنیـا کښې ربـه راکړې د عیسیٰ غـونـدې مـکـان

پـه هـوا مې تخت روان کړې لـکـه تـخـت د سلیمـانؑ

سـوج سـمـجـه پـوهه زمـا بـرابـر کـړه د لـقـمـانؑ

اسمـاعیلؑ غـوندې له تا نه تـن بـدن زمـا قـربـان

ابراهیم غوندې په اُور کښې راتـه جـوړ کـړه ګـلستان

رنګینـۍ د سپرلی راکړه مـوسـم کښـې د خـزان

د قـارون غـرندې مال راکړه سـخـا راکـړه د عثمانؓ

عـمـر لـوئې د خضرؑ راکړه پـه طـلـب کښې د جانـان

مـاتـه اُوښـایـه خـالـقـه خپـلـه لاره د عـرفـان

د افتـاب پـه رنګ خـدایـه
دا زړګـې مـې کـړه روښـان

★★★★

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څۀ بل رنګه دے چې څنګه به وی څنګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارۀ د لېونــۍ مینې زما به هم څۀ کم نۀ وی
اودې کړو کـۀ چرې لړ زمــا په نـامه ننګ سبــا

څۀ دې نننۍ وعـده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څـۀ دې د راتګ انتـظـار نـور کړی پـه ماتنګ سبا

خبر کۀ دې مغروره ئې په حُسن او ځوانۍ باندې
تېښته ساته نظر لکـه د لوئې ملنګ ملنګ سبـا

هسې دی الیاسـه نن په خُلۀ باندې توبې راځی
اخلے بـه منمـه پرې نـامه چرتـه د چنګ سبـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتر
11-01-1999

د جبرالتر په ليدو

ديدن ئې راتــه تېرې د اسـلام خبرې اوښـودې
ښـکـلا ئې راتـه واړه پــه ماښـام خبرې اوښـودې

لـمـن کښـې ئې تـراوُســه آدنـور مشال بلېږی
وربـځـو ئې پـــه سـر راتــه تـمـام خبرې اوښـودې

دے ځـائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراوُسه
دے ځـائے راتـه د خپل اصلی مقـام خبرې اوښودې

حسـن ئې زمـا پـه ذهـن داسې غلبـه شـولو
فـکـر مـې قـلـم تـه د الهـام خبـرې اوښـودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خواږهٔ وختونه وو اشنا میئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زهٔ په چا میئن ووم

چې مخامخ وو یو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکارېده داسې ته په ما او زه په تا میئن ووم

چې په ولاړه ځارېده ترې د دُنیا رنګونه
ستا د جبین د خال په آ ښکلې مُسکا میئن ووم

هسې مې مهٔ رتمه صادق یمه شک منه نهٔ شے
درته قسم خورمه والله چې په ریښتیا میئن ووم

آچې زمانه هم په پټه ئې زما زړهٔ وړے دے
ستا د کاواکه لیونو سترګو په غلا میئن ووم

ژوندمې داستا د لېونی مینې په نوم تیروو
قسم په خدائے کهٔ زهٔ الیاسؔ به په دُنیا میئن وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی ته د کراچۍ نه په واپسۍ
14-11-2002

مستي سرور شمه جنون شمه زهٔ
تاته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د دیدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهیږي چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملین اوګنړه
خبر دې کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائے چې د لاسه به یمه
ستا کهٔ یوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الیاس مینه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ لیلیٰ شې اؤ مجنون شمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زیره پانه وچه شوې د خزان شوم
چې ورګه کله د عشق په ګلستان شوم

لوپته د یار په قبر مې جهنډې کړئ
زهٔ شهید د ښکلو سترګو په ارمان شوم

د زندانه مې اوس چرته یره کیږي
چې په دام د تورو زلفو بندیوان شوم

لکه ستوري چې د نمر د مخې ورک شي
تاپسې دغسې ورک له دې جهان شوم

حقیقت د لیونو راته څرګند شولو الیاسه
نندراه چې په دا خپل ځیرې ګریوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوې چې يار دې زما
ښکلے دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اُوس به ئې ديدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خوده وومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوې دا يار دې زما
ښکلے دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اوس به ئې ديدار کومه
خو بيا ناڅاپه غونډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګـی مـې چـغـی کړلي
مــاوے دا یــار خـو نـهٔ دے
دا چــرتــه بُـت غوندې دے
ســرمـې راپـورتـه کړلـو
بیــا پــه تـوبـو شـومـه زهٔ
مـاوے چې غیر تـه سجده
حــرام حــرام دی خو بـس
تـنـدے مې بېرته ټیټ شو
بیـــا مـــې ایمـــان راوړو
بېرتــه مې چغې کړلي
مـا هــاغــه بُت اومـنـدو
کــوم چــې د ډېرې مودې
کـوم چـې بـه تـل تـرتله
زمـا پـه زړهٔ کښې پروت وو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورے راته بیا څۀ له حیرانه په تا څۀ اوشو
دومره تریخ خو نۀ وے ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خیال مانۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ایرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغېر ژوند ته ژوندون نۀ وئیلو
اوس نۀ راځے خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

ټک کوه په مخکښې څه په روسته روسته څۀ ګورے
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
لیک نیمګړے پریږدے الیاسؔ خانۀ په تاڅۀ اوشو

||★★★★||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پېغ مخې دلربا باندې مېئن شوم
لېونے ووم په سودا باندې مېئن شوم

په خندا پسې ژړاوې دا متل دے
نو بيا څۀ له په خندا باندې مېئن شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو ياره
ستا په دې يوې ادا باندې مېئن شوم

چې بابا پکښې پښتو ستائی ملګرو
په شعرونو د حمزاؔ باندې مېئن شوم

زۀ الياسؔ د خپله ځانه ګيله مند يم
چې له تا شان بې وفا باندې مېئن شوم

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهـــار وړه جذبـــه ده
کـــۀ نیمګړے یو ارمان دے

دا سیلاب د ترمو اُوښکوکۀ د سرو شونډو خندا ده
راتـــه اووایـــه زړګیـــه مینـــه دا کـــۀ مینه دا ده

دا دَ سپیـن سـحر رنـړا ده
کـه دَ تـورې شپې تیارۀ ده

دا شـغلـه ده کـۀ بـخـرے
کـــۀ دَ زړۀ د اُور ایـــره ده

دادَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتـــه اووایـــه زړګیـــه مینـــه دا کـــۀ مینه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ســـوی زړهٔ آواز دے
کـه قـصـه ډېره د راز ده

د ربـــاب چيـړلے تـــار دے
کـــهٔ نـغـمـه ډکهٔ د ســاز ده

دا آغـــاز د لېونتـوب دے کهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راتـــه اووايـــه زړګيـــه مينـــه دا کـــهٔ مينـه دا ده

د کـــافر زړهٔ بُت خـانـه ده
کهٔ د مـــات زړګی حرم دے

دا سيـالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پيدا ده
راتـــه اووايـــه زړګيـــه مينـــه دا کـــهٔ مينـه داده

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چڼګ دنُنيا چرته دے
تشې خاورې لوټې دى اُوس رنګ د دُنيا چرته دے

زۀ خـو خـوبـولے سـتـا د مينى الله هو وومه
نشتـه اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنيا چرته دے

عشق مې ليونے د سود اؤ زيان خبرې نۀ ګورى
د سـره پکښې اُودانګى خو ننګ د دُنيا چرته دے

شته دے خو آداب د خپليدو ئې مونږ له نۀ راځى
فـضا به نغمه ګو کړمه خو ترنګ د دُنيا چرته دے

سـتـا د مينې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
سـتـا مينه کښې ورک الياسؔ ملنګ د دُنيا چرته دے

||<★★★★>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینې ته

چاپېره ترې د مینې پتنګانو طوافونه کړي
فکر روښان کړې مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هر څیز ته په جار ښائي
اخلاص مې وربخښلې تقدُّس دې پاکې مینې ته

خلیلؒ د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسؔه څکه ستا هم زړګې مُوس دې پاکې مینې ته

(c) ketabton.com: The Digital Li

12-05-2005

خدايه چې څۀ به کيږي!

عجب وختونه راغله
تميز د ښو او بدو
لاړې ورکيږي ربه
خپلولي مينه نشته
د يو بل غم کښې شريک
خواخوږي پاتې نۀ شو
خدايه چې څۀ به کيږي
مخکښې به څه پيښيږي
بغض کينه زياتيږي
عجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائي چې څنګه به ځم
مخکښې د رور عزيز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځي ايمان خرڅوي

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـدایـه چې څهٔ به کیږی
مـخـکښې به څهٔ پیښږی

عـجـب وختـونـه راغلـه
خپـلـې درنې اوچتـې

د نـورو سپـکې وایـو
ضـمیـر اودهٔ دے زمونـږ

لاسـونـه ګیر دی زمونږ
خـدایـه چې څهٔ به کیږی

مـخـکښې به څهٔ پیښیږی
د بـــل خبـــرې کـــوو

پـردئ سـندرې وایو
خپل هر څهٔ هېر دی زمونږ

د رور ولـى یـادونـه
رنـګـونـه پـاتې نهٔ شُو

خـدایـه چې څهٔ به کیږی
مـخکښې به څهٔ پیښیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قافلي مي د صليب په لاره درومی
څۀ له تېښته مي کوله د زندانه

پرَدو ځان ته نزدے نۀ کړمه پردے ووم
خپل دي ورک شی خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مي جوړوو ځانله جهان مي جوړولو
تصوير په مينه مينه د جانان مي جوړولو

ستا زلفو کښې ګلان مي په مزه مزه تومبل
سپرلے تري ښکلے ښکلے په خپل شان مي جوړولو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اے د غیرتی اولس نیازبینې پښتنې خاورې
ډېره موده پس مې ئې لیدلې میلمنې خاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په لیدوګډه شوه
ستا شان کښې به وائمه رنګینې ترانې خاورې

تاراته په غېږه کښې غیرت اؤ پښتو اوښوده
تاته به درځار کړمه داوړه زمانې خاورې

ستا د لوړو غرونو د لمن په مسته سیمه کښې
اوس هم ماته ښکاری مینه ناکه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړګ او لاس نیوه

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئ
د مړګ خبر د یو انسان واورئ
چې مړې ښخ شی نو خوږو ملګرو
بیا د مُولا صاحب بیان واورئ
په ونو بوټو او حیوان راځی
حق دے مرګے په هر انسان به راځی
څوك د دې مړی جنازې له لاړه
څوك د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څۀ کله او څنګه مړ شو
څوك ئې بس دغه اندازې له لاړه
چا د غیرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قِیصې د بیمارۍ کولې
راته د ورایه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر لیدلے وو
ډېر بهادر اؤ غیرتی ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډېر ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورې خبرې خبر دې بیا به اوکړو
ملګرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو

زۀ هم د کټ په پیارمه غلے غوندې
کښېناستم ډېر زیات غم زپلے غوندې

د غم خوارۍ الفاظ وئیل مې غوښته
شونډې مې خدائیګو رپېدلے غوندې

بیا مې په ژبه دا الفاظ راغله
غم کښې شریک ئې ډېر په ناز راغله

یو دُعا به او کړو لاس اُوچت کړئ
غم کښې شریک ئې ډېر په ناز اُوچت کړئ

اللّٰه دې ئې اُوبخښی ډېر ښۀ سړے وو
اُوچت کړئ خبر بیا یو ځلې لاس اُوچت کړئ

په روغ رنځور غریب اؤ خان به راځی
حق دے مرګے په هر انسان به راځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کهٔ د اغیارو په اسره پاتې شوے
داغ به دې لګی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتړه سر باندې کفن پښتونه

ستا د مړانې اؤ غیرت نه لوګے
زما سلګۍ د زنکدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نهٔ شم
په سترګو سرو باندی ویرژن پښتونه

تورهٔ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُویَوَل غواړی
د الیاسؔ وینه د بدن پښتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاسؔ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library